

Manu Vesterinen Ei kenenkään maa

Tässä esityksessä luontokuvien kautta on pyritty tavoittamaan liminaalisen tilan tunnelmaa – hetkeä, jossa ollaan jonkin tutun ja määrittelemättömän rajalla. Kuvat eivät niinkään pyri kuvaamaan luontoa sellaisena kuin se on, vaan tilana, jossa tuttu saa oudon sävyn.

Liminaalisuus syntyy välitiloista: hämärästä, tyhjyydestä, odotuksesta ja tunteesta, että jokin on juuri päättynyt tai vasta alkamassa. Esityksen kuvat kutsuvat viipymään tässä rajatilassa ilman tarvetta selittää tai nimetä sitä.